

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวัน ที่ 13 เดือนธันวาคม พ.ศ.2550 หน้า 34

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ปาฐกถา"ศิลปะจีน" แห่งสมเด็จพระเทพรัตนฯ

โดย พงศ์ภัค อรมต

เป็นที่ประจักษ์ชัดในหมู่พสกนิกรชาวไทยแล้วว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระปรีชาสามารถในด้าน ศิลปะจีนและจีนวิทยา มากแค่ไหน

โดยจะเห็นได้จากการที่ทรงพระวิริยะศึกษาภาษาจีนมาอย่างจริงจังเป็นเวลานานถึง 30 ปี และยังทรงใฝ่รู้รักการอ่าน กระทั่งพระปรีชาสามารถพระราชนิพนธ์หนังสือ ภาษาจีนหลากหลายเรื่อง หลายอรรถรส ให้กับวงการหนังสือไทย

กระทั่งมีผู้แต่งบทกลอนเฉลิมพระเกียรติ ไว้ว่า "ร้อยประกายฉายชัดพระอัจฉริยภาพณ แสงตระการบรรณภพจวบฟ้าดิน"

จีนวิทยา เป็นสาระความรู้อย่างหนึ่งที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงสนพระทัยยิ่ง และทรงศึกษาค้นคว้ามาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศจีนหลายครั้ง และยังทรงไปศึกษาต่อภาษาจีนในประเทศจีนอีกด้วย

สมเด็จพระเทพรัตนฯทรงมีพระราชนิพนธ์ในการเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศจีนจำนวน 11 เรื่อง บทความและเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งคำกลอนพระราชนิพนธ์แปลนวนิยายจีน และบทกวีจีน เช่น ฝี่เสื่อ, เมฆเหินน้ำไหล แสงโคมของไฉร์เค่อ, สาวน้อยเสียหวู เป็นต้น

ส่วนพระราชนิพนธ์และบทแปลกวีจีน มีประมาณ 200 บท ส่วนใหญ่จะเป็นบทกวีจีนสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง อาทิ เก็จแก้วประกายกวี, หยกใสร้ายคำ

ถึงตอนนี้ทรงมีพระราชนิพนธ์หนังสือจีนเล่มใหม่ในชื่อชุด "ศิลปะจีน" ซึ่งเป็นหนังสือที่รวบรวมจากปาฐกถาพิเศษ ที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นองค์ปาฐก เนื่องในงานวิชาการ "วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี" ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตองค์กรักษ์ จ.นครนายก เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2548

"ศิลปะจีน" เป็นหนังสือปาฐกถาที่เปี่ยมไปด้วยคุณค่า ครอบคลุมศิลปะจีนทุกแขนง เนื้อหาที่ทรงบรรยายนั้นมีความยาวประมาณ 2 ชั่วโมงเศษ แต่กลับให้ความรู้ตั้งแต่ นิยามของคำว่า "ศิลปะ" การแบ่งประเภทศิลปะ โดยเนื้อหาสาระครอบคลุมถึง ศิลปะจีนแขนงต่างๆ อย่างครบถ้วน

ทั้งในด้านจิตรกรรม การเขียนตัวอักษรจีน ประติมากรรม เครื่องกระเบื้อง รวมทั้ง การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะจีน และในตอนท้ายยังทรงให้ข้อคิดที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับ ศิลปะจีนอีกด้วย

นอกจากนี้ ในการแสดงปาฐกถาพิเศษครั้งนั้น สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงฉายภาพงานศิลปะประเภทต่างๆ ที่ทรงคัดสรรไว้ เป็นอย่างดีประมาณ 130 ภาพ ประกอบการบรรยาย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างซาบซึ้งยิ่ง

มาบัดนี้ปาฐกถาพิเศษได้รับการพระราชทานให้จัดพิมพ์เป็นเล่มเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่อง ศิลปะจีน พร้อมภาพประกอบ พระราชทานอย่างครบถ้วน

และเพื่อให้เป็นที่แพร่หลาย บริษัท สยามพิวรรธน์ จำกัด และ นานมีบุ๊คส์ ร่วมกันจัดนิทรรศการและการเสวนาเรื่อง "ศิลปะจีน:งานศิลป์พิไล:ใกล้ขีดธรรมชาติ" ขึ้น ที่แกรนด์ฮอลล์ สยามดิสคัฟเวอรี โดยได้เชิญวิทยากรอย่าง พิชณ ศุภนิมิตร, ปกรณ์ ลิมปนูสรณ์ และ ดร.สุกัญญา บำรุงสุข มานั่งเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ช่วงแรก ปกรณ์ ลิมปนูสรณ์ ผู้เชี่ยวชาญภาษาจีนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พูดในฐานะที่อยู่ในวงการภาษาจีนมา ยาวนาน ว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงจุดเทียนให้กับวงการหนังสือและภาษาจีนในประเทศไทย

"เทียนเป็นแสงสว่างเล่มน้อย แต่ท่านจุดบ่อยๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นอะไรบางอย่าง และเป็นแสงสว่างส่องทางทั่วโลก โดยเฉพาะคนไทยที่กำลังตื่นเรื่องของจีนมาก ทำให้คนไทยเกิดกระแสเรียนภาษาจีนมากขึ้น และเป็นไปอย่างรวดเร็ว..

..อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางความตื่นตัวนั้น หากมองอย่างลึกซึ้ง แม้ปัจจุบันไทยกำลังตื่นตัวกับภาษาจีน แต่ก็กำลังประสบ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนแบบฉาบฉวย ต้องการเรียนแบบเร็วๆ เรียนภาษาแล้วก็ไม่เข้าใจว่าภาษานำไปสู่อะไร ผลในการเรียน ภาษาจีนของคนไทยเรียนนานมาก แต่ผลที่ออกมาค่อนข้างต่ำ และยังมีมองว่าภาษาจีนเป็นปลายทาง คนไทยที่ลงทุน ศึกษาภาษาจีนมักคิดว่าเรียนจบก็สามารถหางานได้ง่าย ลงทุนง่าย ซึ่งที่จริงแล้วภาษาจีนสามารถนำมาเสริมเติมแต่ง สติปัญญาของคนไทยได้ไม่แพ้ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนเปรียบเสมือนขุมทรัพย์ในการเสริมสร้างสติปัญญาของคนไทยได้ เป็นอย่างดี"

ปกรณ์บอกอีกว่า ถ้าดูจากพระราชกรณียวัตรของสมเด็จพระเทพรัตนฯ พระองค์จะทรงเรียนภาษาจีนเมื่อ 30 ปีที่แล้ว ซึ่ง ไม่ใช่เวลาน้อยๆ สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงอักษรจีนที่ละน้อย แต่ต่อเนื่อง ไม่ได้ทรงทิ้ง พระราชนิพนธ์ที่ออกมาแต่ละเล่ม ของพระองค์ก็เหมือนเทียนในการส่องแสงสว่าง และเมื่อเทียบกับหลักวิชาการแล้วสามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงได้ สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงใช้ถ้อยคำในการบรรยายภาพได้กะทัดรัด อ่านแล้วสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย การที่พระองค์ทรง บรรยายได้ขนาดนี้ต้องอาศัยภูมิธรรมในการบรรยาย

จึงเห็นว่าหนังสือเล่มนี้สมควรต้องเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในการเรียน และเป็นหนังสือที่มีผลต่อวงการภาษาจีนมาก เพราะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคนจีน และศิลปะจีนมากขึ้น เสริมกับความรู้ที่มีอยู่ดั้งเดิม

ต่อมา พิชณ ศุภนิมิตร ศิลปินและอาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร พูดถึงหนังสือปาฐกถาพระราชนิพนธ์ฯเรื่อง ศิลปะจีน ว่า ศิลปะจีนที่ทรงนิพนธ์ไว้ เป็นพื้นฐานสำหรับคนเรียนภาษาจีนทั่วไป ทรงเน้นการรู้ค่าของศิลปะจีน

"ท่านทรงเก็บยอดมาเขียนได้อย่างยอดเยี่ยม ซึ่งการที่ท่านทรงทำอย่างนี้ได้ อาจเป็นเพราะท่านเสด็จฯไปจีนถึง 24 ครั้ง และยังสามารถกล่าวสุนทรพจน์เป็นภาษาจีนได้ ทรงเก่งมาก ที่อัศจรรย์มากๆ คือ ท่านสามารถยกกริชของสุนทรภู่ออกมาในพระราชนิพนธ์ด้วย ท่านได้พูดถึงโลกโลกาภิวัดน์ซึ่งเกิดขึ้นจากกริชที่ชื่อ ชูย่วน ท่านทรงเตือนให้จดทะเบียนในวรรณกรรมไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ต่างประเทศเอาไป"

ช่วงสุดท้ายของการเสวนามีการขับร้องเพลงจีน พร้อมการเล่นเครื่องดนตรีจีน โดยอาจารย์ดุษฐ์ พนมยงค์

เป็นอีกหนึ่งพระปรีชาสามารถของเจ้าฟ้าหญิงอันเป็นที่รักยิ่งของคนไทย

หน้า 34